

ÁPRILIS

Kóber Leó rajza

URISTEN (Buchwald bácsihoz.) Mi a kívánságod édes fiam?
BUCHWALD BÁCSI: Nem bérelhetném ki a mennybeli karos-
székeket?!

1919 március 5

Ára 1 korona

A FEÁK KIRÁLY PALOTÁJA

Részlet SZAKÁCS BÉLA Odüsszeja-fordításának VII. énekéből

Mindenféle csillog a király lakása,
Nyen csak a holdfény, a nap ragyogása,
A küszöbig ércfal övezi a házat,
Kék acélból való körül a párkányzat.

Aranyajtó örzi belsejét a háznak,
Ezüstoszlopai ércküszöbön állnak,
Ezüst a szemöldök, arany a huzója,
Sok arany, ezüst eb a palotát ója,
Hefaisztosz mester remeklé mindnyáját,
Őrizzék a király pazar palotáját.
Halállal, vénséggel a dacot kiállják,
Karosszékek ott benn magukat kínálják,
Köröskörül állnak a küszöbtől elül
Rajtuk női munka: szép takaró terül.

Feákok főbjeit ez a terem várja,
Tenger itt a bőség, eszem-iszom járja.
Körül a szép oltárt arany ifjak állják,
Csillogó kezükben lobognak a fáklyák,
Lássanak fényüknél, kik ott lakomáznak;
Ötven nöcselédje van a téres háznak.

Aranybuzát öröl egyik-másikójuk,
Mások szövögetnek, pörög az orsójuk,
Mint nyárfalevélé fűrge a mozgásuk,
Az olaj se fogná, olyan sűrű vásznak.

Két üde csermely is csörgedezik ott tul,
Ez a kerten átmegy, az a házba fordul;
Itt meríti vizét a polgárok száza.
Áldásban így úszik Alkinoosz háza.

A feák mestere künn az evezőnek,
A szövés meg disze minden feák nőnek,
Férfinak a hajón, neki itt nincs mása,
Athénétől való páratlan tudása.

Kert pompázik ott tul a kapu fövében,
Bekerítve szépen, négy hold ez az éden.
Terhitől a sok fa csüggeszti le ágát,
Mosolyog az alma, édes füge, gránát,
Illatos a körte, virul az olajfa,
Terem itt minden fa, bő a gyümölcs rajta.

Egyforma itt tél, nyár, gazdag a szüretben,
Langy szellő növesztget, érlel itt szünetlen,
Körte követ körtét, almát követ alma,
Szőlő, füge szintugy soha ki nem halna.

Szapora szőlőskert pompázik alantabb,
Rónás része fürdik fényiben a napnak,
Aszalódik a szem e részín a kertnek,
Szedik is, tapodják, vigan szüretelnek.

Amott még savanyu, most hullt le virágja,
De bogyója kékül, érik hamarjára;
Vetemények vannak végiben a kertnek,
Egész éven által buja-sűrűn kelnek.

A tündérmeséket most aztán újra ir-
hatják. Talán ilyenformán:

„... hát aztán úgy felelt a jó öreg tün-
dérköztársasági elnök a szegény legényhez:

— Három nehéz próbát rendelt el a
tündérek szakszervezete.

— Egy életem, egy halálom, kedves el-
nök elvtárs, nem ijedek én meg semmitől.

— Hát hetedhét országon túl van egy
vasorru császár, aki mindennap ötezer ka-
tonát eszik ebédre és ugyananyit vacso-
rára. Azt kell elkergetni.

Elindult a legény. Amint megy, talál-
kozik egy öreg emberrel.

— Merre van itt a vasorru császár,
kedves elvtárs?

— Szerencséd, hogy elvtársnak szólí-
tottál — feleli az öreg — mert én vagyok
Tündérországbán a legöregebb népbiz-
tos . . .“

SZINHÁZATHELYEZÉS

— Hallotta? A Nemzetit áthelyezik az
Operaházba.

— Szóval, marad minden a régiben. Az
Operaházban továbbra is — énekelni fognak.

Budapest fürdőváros.

MARIKA

IRTA: LAKATOS LÁSZLÓ

Forró, aszaló nyár volt. A nap olyan szerelmes hévvel, mint egy ifjuságától bucsuzó nő csókolta a mezők füveit és a szántók kálászeit. Delelőjén volt az élet, csodás, bőséges, tropikus nyár, olyan mint egy tikkasztó ölelés. A hév nap, mintha valami forró önkívületbe hozta volna a természetet. Kettős kalászkok nőttek a földeken, a jószággal nem lehetett birni és a férfiak is mindig felhevültek voltak, mintha állandóan piros bort ittak volna. A nap örjítően sütött át az apátság emberderéknyi házfalain. Szerencse, hogy pátterek már emlékezet óta nem laktak az ájtatos házban.

Az apátságban most a báró lakott, néhány hónap óta és csekélyszámu fegyveresek őrizetében. Szélesvállu, erős ember volt, szemüveges és vörösés szőke szakállá, mint őszi

alkonyokon az elbusult erdő. Korántsem lelki gyakorlatok miatt vonult ebbe a házba a báró, aki inkább volt kételkedő, mint jámbor, azonkívül dolgos és furfangos is, mint a nagy vagyonyűjtők általában. Mondhatni: közelebb állt a régi pogány istenhez — a Hermeshez, mint a Krisztushoz. Érdeklődő és nyugtalan férfi volt, kevésbé elégedett a helylyel, hol rendkívüli és fáradságos életében először pihenhetett volna igazán. Terméketlennek, szerencsétlennek érezte magát és nyugtalan éjszakákon, mint nagy szőke pogány kísértet járt az apátság kertjében, a gyümölcsfák alatt, amelyek illata zamatos volt, mint a nőnemű ifjuságé és a csillagok alatt, amelyek messze voltak, mint az elveszett boldogság. A bárónak serény ifjusága idején kevés érzékeze volt a nők számára.

A pihenés kényszerű restsége, az erő gyümölcs heves és parázna illata, a korbácsolóan forró napmeleg, most tunya délutánokon pezsgésbe hozták az ő vérét is. Van egy hit,

— Pincér! Hozza el nekem a legujabb plakátokat!

amely szerint a keleti férfi csak az ötvenen túl érik meg igazán a szerelemre. Napkelet bölcsei köldökig érő fehér szakállal eszmélnek rá igazán a huri édességére. A báró is megkivánta Marikát.

Kis cseléd volt, puhaszívü és jókedvü. Apja már tizenkét éves korában elzavarta hazulról, hogy dolgozzon. Marika azóta szolgált. Különböző udvarokon egyforma kedvvel merített vizet, mosta az uraság szennyését, szobát takarított és szamarat kefélt. Mindent, ahogyan ráparancsoltak. A legényeknek is korán engedelmeskedett Marika, aki alázatos volt — Isten kis verebe ezen a földön — és

egyformán tisztelt mindenkit, aki szebb, erősebb vagy gazdagabb volt nála. Utja olykor átvezetett az apátság kertjén — vizet hordani, gyümölcsöt lopni járt oda — a felperzselt vérü báró kívánsága megakadt Marika primitív, félig gyermekes, félig állatias szépségén.

Nem volt nehéz sor. A férfi a bűbájos rábeszélésnek azzal az igézetes hatalmával, amelynek valamikor, mint ország sáfárja olyan nagy hasznát vette, könnyen megszédítette ezt a kis cselédet, aki különben is szeretett szédülni. Neki végeredményben mindig volt: ha cvikkeres is, de a cvikkere aranyból van és nagy, finom ur... A lányka

elpirult és azt mosolyogta, hogy: igen. Egy kazal tövében kellett, hogy találkozzanak először a nagy plutokrata kései vágyakozása a meztlábás kis cseléd szomju odaadásával.

Csodálatos nyári éjszaka volt. Az ég néhány könnyed felhőtől kissé homályos ugyan, szinte csukaszürke, de távolabb: a tisztább hajlatában tele csillagokkal, mint megannyi rendjellel. Puha papucsban hagyta el a kertet a báró, a kerítés egy szöge majdnem elhasította kabátját. Ezt rossz kabalának vette. Alighogy túl ért a kerti rácson, hasravezette magát és úgy csuszott előre a földön, mint valami óriási és éhes merkantil-macska. Mig kuszott, számos sóhaj hagyta el teli keblét, hosszú és izgatott monológokat mondott, olykor csámcsogott is. A kazal tövében csakugyan ott várta Marika. Kedves parasztpofája sunyin mosolygott, illegette magát ostoba és kevély nőstényiességgel, mintha csak

valami szántólegénnyel lett volna. A nő — mihelyt szerelembe bocsátkozott vele — nem tesz különbséget férfi és férfi közt.

A báró most csuszó helyzetéből feltérdelt. Fogával, amelyet oly gyakran hasonlítottak a ragadozóéhoz, belevágott Marika nyakába. Csiklandós kis sikoly a lány részéről, a báró megijedt (— „pszt, még meghallják“ —), azután átölelte Marikát két hatalmas karjával, szorgalmas karjával, amelylyel oly ügyesen dolgozta magát az életben. Végül — semmi. Lankadt tikkadás. A báró ott hevert forrón és aléltan. Hirtelen...

...kürtszó az apátság felől, riadt és érdes kiáltások, vad, dobogó, futó férfiléptek. A fegyveresek már ott álltak a háta mögött.

— Báró ur, hogyan merészelt elhagyni a házat és a kertet — szólta a hadnagy, akinek zordsága szinte beleveszett a lába előtt terülő kép furcsa rendkívüliségébe.

Gedő Lipót raiza

- Menekültek vagyunk.
- A román vagy a cseh területről?
- Fenéket. A Népszínház-utcából

A báró talpra ugrott, de a hirtelen ugrás-
tól elveszítette egyik papucsát.

— Hadnagy ur — mondta azzal a szónoki
ünnepeiséggel, amelyben olyan nagy gyakor-
lata volt. — A helyzet . . . Ön mindent meg-
érthet . . . Hónapok meddő forrósága . . .
Végre is értsen meg: férfi beszél a férfihez . . .

Tiszteletlen, viháncoló női röhej:

— Férfi . . .? Férfi . . .? Hogy a báró ur . . .?

És már futott is tovább. Meztelen, puha
talpa futás közben úgy surolta a nedves fű-
vet, mintha selyem alszoknyák suhogtak
volna.

A báró feltápáskodott. Az örök némán
kisérték és ő ment — szőke fejebubján a hold
ezüstös fényével — ment humorosan és fen-
költen az apátság háza felé, kabátja csupa
széna volt, a nadrágja is. Harisnyában járt a
puha fűvön és félkezében az egyik papucsot
fojtogatta, mint egy csirkét, amely el akar
szállni. A másik papucs a kazal töviben
maradt.

APRÓHIRDETÉS

„Fiatal, szépnek mondott, de szegény
leány jóképű ellenforradalmár ismeretségét
keresi. Levelek . . . stb.“

FÖLFORDULT VILAG

Öt év előtt így beszéltek:

— A Klein, az egy milliomos.

— Ne mondja?! Olyan kőgazdag?

— Bizony. Van neki legalább ötvenezer
koronája.

Most így beszélnek:

— Hallatlan, ez a Klein már milliomosnak
képzelet magát azért, mert van neki rongyos
három-négymillió koronája.

HA NINCS LAKÁSA

kezdjen valami ellenforradalmi mozgalmat s
csakhamar internálni fogják önt valami szép
és kényelmes palotába.

Paulini Béla rajza

SZERVEZKEDÉS.

— A férjem nem vette meg az új kalapomat. Kérem őt mint el-
lenforradalmárt lecsukatni . . .

HADINÉ (szemrehányóan). Mór, ha te egy elegáns ember volnál, most kolostorba záratnád magadat...

KORSZERŰ MESE

Mindent át kell alakítani a forradalom szellemében. Tehát új irodalomra, új ifjúsági irodalomra is van szükség. Új, modern, a mai kor igényeinek, a mai gyermeklélek érdeklődésének megfelelő mesekönyvet is kell írni.

Már készül is ilyen mesekönyv — „Gyilkos bácsi” szerkesztése alatt, én is munkatárs vagyok, írok bele egy mesét a mai fiatalságnak, hadd örüljenek a fiúk és lányok, a forradalmárok gyermekei, illetve a forradalom gyermekeinek kisfiai és kislányai. Már tudom is, hogy mit írok. Illetve az egész mesét még nem tudom, még nem gondoltam ki teljesen,

a közepe hiányzik, de az eleje és a vége már megvan.

Íme a mese eleje:

„Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hétfejű és hétnyaku király.”

Közben azután jön valami szép és érdekesítő, végül jön a mese vége.

Íme a vége:

..... Aztán felakasztották.”

(nl.)

KIVÁNCSI VAGYOK,

miért nem írják manapság a lapok, ha egy katona megtámad, leszur és kifoszt valakit az utcán, ahelyett, hogy „egy katona” ezt, hogy: „egy hős”.

SZERLEM: (Történik a Hűvösölgyben 15 C hidegben):

— Sárka — érzed? már itt a tavasz...

Györi Aranka
9.10.11

Györi Aranka rajza

FÖLDOSZTÁS UTÁN:

— Ha a feleségem hozományát elvitték, vigyék a feleségemet is.

VOJNITS-DIJ

EGY AKADÉMIAI JELENTÉSBŐL

Mi, a magyar tudományos akadémia, úgy találjuk, hogy a tavaly színre került magyar művek közül legjobb volt Ivó Péter „Szindarab” című színműve. Ivó Péter, a nyerő, ugyan nem ismeri a magyar nyelv szabályait, sőt a helyesírást sem, de van a munkájában valami együgyű báj is, bár a pornográf részekkel az izléstelen nagy tömegekre akar hatni. Egészen véve a „Szindarab” című színműbuta, izléstelen és silány férfimunka.

Ezekután Ivó Péternek ítéljük oda 12 korona 40 filléres nagy irodalmi díjunk teljes összegét.

Major Henrik rajza

NŐK: Végre megjöttek a francia divatlapok . . .
— Csakhogy vége van a háborúnak!

PÉLDÁK

vigjátékirók számára az aforizma gyűjtéshez

(Copyright 1919. Április)

Egy asszonynak mindig van férje és szeretője. Sokszor a szeretője a férje és a férje a szeretője, de az sohasem fordul elő, hogy a szeretője és férje ugyanaz, mert az asszony mindig szerető is és feleség is akar lenni, ehhez pedig egy férfi kevés.

Az igazságot mindig meg kell mondani a becsületes embernek, de nem kell mindig meghallgatni az okos embernek.

Kétféle asszony van. Olyan, amelyik a férjét nem szereti és megcsalja és olyan, amelyik szereti és megcsalja.

Kétféle férj van. Olyan, amelyik azt hiszi, hogy hűtlen a felesége és megcsalja azt és olyan, amelyik azt hiszi, hogy hü a felesége és megcsalja azt.

Minden férfi egyforma, ugyanazt a dolgot kívánja a nőtől — így mondják felháborodva az asszonyok, kik mindig ugyanazt a dolgot adják egyformán a férfiaknak.

Finom emberek a flirtőket lelki szerelmeknek nevezik, brutális emberek a lelki szerelmet flirtnek nevezik.

A házasság, ha a maitresset elveszi a barátja nem más, mint a csődbejutott szerelem, amelynél a férfi, aki hitelező, mindig rosszul jár, a nő viszont mindig nyer, hisz hamisan bukást követett el.

Ujhelyi Nándor.

Esti versek

— Albrecht Schäffer. —

Óh alkonyat!
Csak volna két szem, mely fölém hajolna,
Hogy látnám benne önnön arcomat.

Óh lámpafény!
Talán elalszom már; de nem hoz álmod
Széled kezekkel most egy drága lény.

Óh gyertyaláng!
Nézem aranyló csillag-csöndedet, mely
Mint égi szem sugárzik néha ránk.

Óh vaksötét!
Már hullok és még mélyebb' kell zuhannom.
Ki méri fel a létlen éj ködét?

Óh éjszaka!
Halk álmod int! Hová vezetsz? S ki kísér?
Csupán a lelkem ballag egymaga.

A fény kihal . . .
S nincs már köröttem senki, senki, senki,
Csupán a halk ház és a régi fal.

Franyó Zoltán.

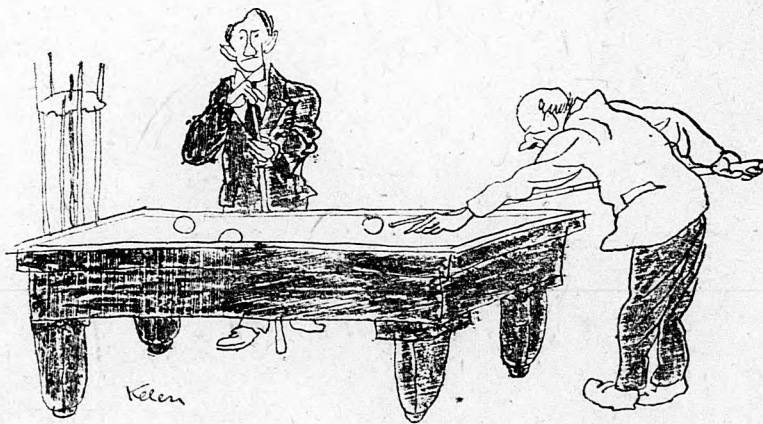
Kelen Imre rajza

Leszerelt felmentettek!

**Követeljük
az államtól
5000 korona**

végkielégítést

Gyülekezés a Vigadóban.

Az Április e heti képaláírás pályázata.

A három legötletesebb aláírás beküldői három eredeti festményt kapnak jutalmul.

FÖLDOSZTÁS. (Egy rosszmájú megjegyzés).

— Milyen szépen éljeneznek ezek a parasztok.
 — Még ezt se tudnák? Hiszen leszerződött statiszta a Nemzeti Színházból...

Kelen Imre rajza

— Az Isten már a papokra is haragszik.
 Azoknak is megengedi, hogy nősüljenek.

SZERENCSE

Egy fiatal hadnagy 1914. júliusában elke-
 seredésében ötvenezer koronát kért egy elszánt
 uzorástól. Kért és kapott. Tizezer koronát
 készpénzben, tizenkét zongorát huszonnégy-
 ezer koronáért számítva és nyolcvan koporsót
 tizenhatezer koronára értékelve. A pénzt és az
 árut átvette. Mielőtt a jólkü uzorás a zong-
 orákat és koporsókat visszavásárolhatta vol-
 na, kitört a háború és a fiatal hadnagy elment
 a harctérre. Olyan szerencséje volt, hogy el-
 mehetett és olyan szerencséje, hogy nem-
 régiben hazajött. Most eladta a tizenkét zong-
 orát százezer koronáért, a nyolcvan koporsót
 ötvenezerért, keresett tehát az 1914-
 ügyleten netto száztizezer koronát. Az egyik
 koporsót az uzorás örökösei vették meg. Ő
 szegény meghalt mérgében.

SZENTMÁRTONI RÉSZLET

KIS REGÉNY. — IRTA: SZÉP ERNŐ 15

A képzeletnek sólyom fogatján szállott ott mind ez a jó firma, mind Buria felé repestek biztosan ők is úgy mint magam, búrkalapos, nagy puskás, töltényhevederes bár fiuk lettünk, leszállottunk abba a vérszarmatos, piff-paff-pitypalatyos zöld mezőbe, búr sziv dobolt mellünkben, búr eszme langallt homlokunkon, tüzeltünk lehasalva a fehér sziklák megett és hurráh! rohantunk a csillogó szuronyt szegezve Ladysmith vára ellen, ledöfni üdvözült hős érzéssel azokat a kegyetlen vérszopó angolokat.

Hogy az embertől emberhez való lehetetlen, ölni, hogy ez észk görcsbe meresztő, szívet lópisszal égető, lelket fekete kolerába csapó isszonyú valami isszonyatosság, ez, hogy mint búr egyik istenteremtése meglőjje és ledöfje és ledöfje mint angolt a másik istenteremtését, hogy ez az embernek hetedikes korában esze ágában sincs, hogy az ember csak rajong ártatlanul, mint egy szappanbuborék tavaszi melegséggel töltve, hogy ez micsoda, milyen csoda, hogy ez hogy lehet, ez ez ez. Hát tizenhat éves korában még nem ember az ember? Hát miféle? A kutya már három hetes korában olyan kutya mint a pinty, a pinty már három napos korában olyan pinty mint a pinty, az is, a ló tizenhat éves korában szegény már már nem is ló kérem, hanem egy vén trotty, akinek esett térgyeit, rongyos csámp patáit, csipázó hályog szemit csak éppen hogy egy srég odanézéssel kínálja az a büszke kupec az állatvásáron, ájváj már csak az a nyavalyás szegény öreg fuvaros zsidó megy odáig, hogy a két rezgő kezivel széjjelveszi annak a lónak a száját, hogy azokat a zöld nyálas sárga fogakat megvizitálja. Jaj ha ott véletlenül egy nagy arany plomb lenne, valahogy a Sem csuda jóvoltából, aleváj akkor a Kanáánból kicsapott öreg fuvaros még milyen jó vásárt csinálna, még ha másnap az a vén rossz gebe már le is esne a rúd mellett.

Hát a tizenhét éves ember az meg nem ember még. Hát akkor micsoda? Azután osztán kérem hadat izennek a világban, ni csak: tizenhét meg huszonhét meg harminchét meg negyvenhét esztendő izék, emberek is elkezdnek akkurát úgy rajongani zajongani mint mink kis taknyos korunkban Szentmártonban. Harcmező, dicsőség! Győzelem vagy halál! Piff paff puff! Tratatataa traaa... üsd vág nem apád! Előre magyarok! Hetvenhét esztendő

Major Henrik rajza

A BOLDOG BÉKE NAPJAIBAN.

- Merre van a Conti-utca?
- Alig egy puskalövésnyire...

emberek, hát azok sem emberek, hogy azoknak is felpirul homlokuk meg még a két fülök is lángot vet arra hogy ölni fognak most gyenge meleg bőrbe varrt igazi mozgó, élő, hangzó, néző meleg katonákat. Hajh csak én is ott lehetnék!

A halál az, a vakoknak tükörjük az, a halál az, amelyben bemutatkozik mind az emberi kedv és képzelet. A halál, halálunk, az volt az én találmányom kérem, a fehér halál, enyhe Szibéria, boldogok néma csendje. Az volt. Elvették előlem, elébem csaptak, vörös fertőt csináltak abból. Elvesztem én, nézzék ábrándom ott mosolyog az idegen hold képén, aki futva fut odafenn fakó gyász fellegrongyok alatt.

Nem azért türnek itt engemet ugyebár, hogy fehér szájjal jajgassak és fefordult szemekkel gyilkost, gyilkost kiáltsak! Nem, ugyebár. Szóval hát báró Vontcsövy Ábránd elvégezte szavallását ott a perronon, minekután felszólított minket szentmártoni ifjuságot, hogy ha kell, vagyis hogyha még egyszer ugy hozná magával a gondviselés, hogy a maroknyi búr nép fegyvert rágádná a szabadsághért hát mih, Szentmárthon szhabadsághért élő-haló ifjhuságá mindnyáján odá fogunk vele

rohanni a dicső bhúr néppel együtt khüzeni
á zshárnoksággal szemben!

Felrúgtuk megint a szidit az ég felé, ugy
kiábáltunk: ott leszünk! esküszünk! esskü-
szünk! Az a tavaszos kék ég fölvette szent
eskünket és büszkén mosolygott. Nem tudom
ki kezdte a mozgalmat, hanem hirtelen úgy
láttam báró Vontcsövy Abránd négy végtagját,
a levegőben mintha szélmalom indulna meg.
A vállunkra kaptuk a búr szabadsághóst, nagy
éljenzéssel indultunk alatta, nekem egy lába-
szára jutott, ott kaptam meg a cipője felett
a bokáját, szoritottam hogy ki nem engedjem
a csúsós gamásnibőrt a kezem közzül, csak-
hogy én is vigyek valamit a szabadsághósból.
Sidó Marci kiadta a jelszót: a Magyar Ná-

thánba fiúk! Rárántottunk a Kossuth-nótára,
úgy vonúltunk átal az elsőmásodosztályú vá-
rótermen. Azok a rongyos kis tekergő köly-
kök, akik ott pitykéznek mindig a szentmár-
toni állomásnál, azok is utánunk csatlakoztak,
mondhatom diadalmenetben szállítottuk átal
báró Vontcsövy Abrándot a Magyar Náthán-
ba. Az a vigéc, aki szintén a hatórással érke-
zett és ott egy asztalnál kávézott, az azt hitte
revolúció van mikor berontottunk a vendég-
szobába ajkunkon a Kossuth-nótával és fe-
jünk felett báró Vontcsövy Abránddal, aki
különben iparkodott már lemászni a földre,
mert ott ha nem is élvezi annyira a dicsősé-
get, de mindenesetre komótosabban meg van
az ember.
(Folyt. köv.)

FÖLDOSZTAS UTAN:

- Min gondolkozik szomszéd?
— Nem tudom kitalálni, hogy hun csaptak be azok a pestiek.

Major Henrik rajza

„DIDO“ krém, rózsza, fehér,
estélyi puder 3 színben

Eau de Cologne „DIDO“ a leg-
ideálisabb arcápoló szer!

Beszélőgép

Tiszta erőshangú . . . 180 K
Finomabb, tartósabb . . . 250 K
2 rugós mesés tiszta
hangú . . . . . 350 K
Hatalmas hangver-
seny-gép . . . . . 800 K
Lemezek darabja . . . 14 K

STERNBERG

10558 HANGSZERGYAR,
Budapest, Rákóczi-ut 60.

OMNIA
MOZGÓKEPSZINHÁZ

Telefonszám:
József 125

Telefonszám:
József 125

A VÖRÖS BOSZORKÁNY

XAVIER de MONTEPIN világhírű bűnügyi regénye

IV-ik RÉSZ: **AZ IGAZSÁG DIADALA**

Továbbá **A berlini Spartacus-lázadás**
egyedül hiteles feltételei

Előadások: 1/4, 1/6 és 1/8 órák.

BŐRÖNDÖS ÉS FINOM BŐRÁRU GYÁRTÓ

PAPEK JÓZSEF

TELEFON
65-39.

BUDAPEST, VIII, RÁKÓCZI-UT 11. SZÁM

Képgyűjtők: Kézdi Kovács, Dudits, Bélavári, Z. Molnár, Nagy
Vilmos, Coreggio, továbbá Csóka hagyatékából
olajfestmények és rajzok, stb. **CICERONE** VI, Gsengeri-u. 29
mérsékelt áron beszerezhető

Kinek van használt
hanglemeze ?

Régi vagy töött hanglemezeket, míg
az anyaghiány tart, remaga-
sabb áron vesz vagy cserél

WÄGNER

ország-zerte elismert elsőendű ma-
gyar hang-zet es beszélőgépek nagy-
áruháza, a világhírű „Favorite“
hanglemezzgyár főraktára

Budapest, VIII, József-körut 15

Fiók: IX, Ráday-utca 18. sz.

Telefon József 35-92.

Beszélőgép 1500 koronáig.
— Arjegyzen ingyen. —

Még csak néhány napig Az
Apolló-Kabaré
nagyszerű új műsora

Előadások kezdete 6 órák. Ünnepnep és vasárnap délután
fél 3 órák mérsékelt helyáru előadások teljes esti műsorról.

Dr. Walter szemináriuma

Felelősséggel készít elő Budapest, VIII. ker., Rákóczi-
középiskolai vizsgálatok- ut 51. Telefon: József 23-99.
ra. Külön hölgytanfolyam

Kitűnő műsor

a **Royal-**
Apollóban

Előadások 3, 5 és 7 órák

BÉLYEGGYŪJTŐK!

Adási és veteli alkalom **Amatőrök Forgalmi Szövetkezete**
Budapest, V., Vigadó-utca 5.
Mindenkori készletjegyzék a „Gyűjtők Lapja“-ban

DIANA
sósorszesz
Mindenütt kapható

Kis üveg ára . . . K 3.50
Közép üveg ára K 10.—
Nagy üveg ára K 20.—

Kettő korona egy finom pipere- szappan, ha

CARBONIN
segélyével házi szap-
panból otthon főz!

Másfél kilogramm pi-
pereszappanhoz elegendő Carbonin és illatosító
7 korona. — Kapható mindenütt. — Főraktár:

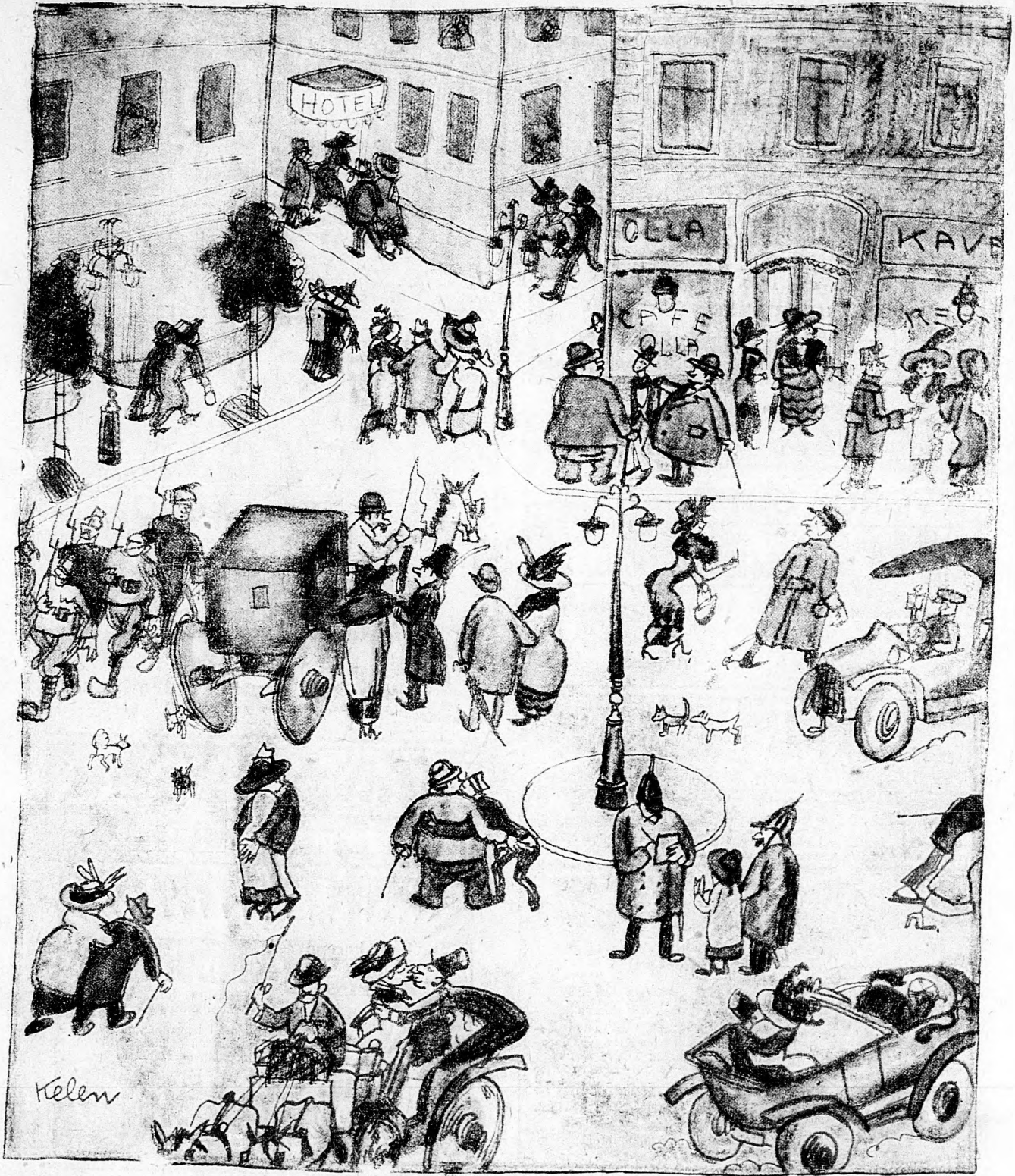
Honvéd Drogéria
Budapest, I, Attila-körut 2. sz.

NOI DIVAT
NAGYÁRUHÁZ

ELSNER

BUDAPEST
Koronaherceg-u. 10

Felelős szerkesztő: SZENES BÉLA. — Szerkesztőségi órák: kedden és pénteken 5-6-ig. Szerkesztőség: Rökk
Szilárd-u. 9. Kiadóhivatal: Erzsébet-körut 18-20. — Ujságüzem könyvkiadó és nyomda r.-t. nyomása. — Felelős kiadó:
Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egész évre 48 K, negyedévre 12 K, egy hónapra 4 K. III. évfolyam, 9. szám

TAVASZI VERS.

Elismeri semita
És árja,
Hogy a pesti nőnek

Nincs párja.
S perc múlva arról zenghet
Ezen ária,
Hogy a pesti nőnek
Már van párja.